

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa S. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko Miastu i Gminie P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 maja 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt V AGa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na podstawie wykładni art. 515 k.c. oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarżący nie uzasadnił potrzeby wykładni art. 515 k.c. ograniczając się do stwierdzenia, że jest to przepis, który aktualnie w sferze orzeczniczej i doktrynalnej nie posiada odpowiedniej wykładni. Nie wskazano jednak, jaki aspekt omawianego przepisu w ocenie skrzącego budzi wątpliwości interpretacyjne.

Brak również dostatecznego uzasadnienia dla tezy o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W szczególności trzeba wskazać, że zarzuty skargi pomijają poczynione w sprawie ustalenia fatyczne, w tym w szczególności to odnoszące się do świadomości po stronie dłużnika o braku skuteczności cesji. Okoliczność ta ma zaś kluczowe znaczenie dla zastosowanych w sprawie przepisów prawa materialnego, w tym przepisu art. 515 k.c. Skarżący nie powołuje w podstawach kasacyjnych zarzutów dotyczących przepisów postępowania. Sąd Najwyższy jest zaś związany podstawą faktyczną zaskarżonego orzeczenia przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).